

Na srdci

2/26

*(in)formační měsíčník vikariátu
Pelhřimov, regionu F. B. Vaňka*

Kostýmy těmto novocerekvickým kolednicím šila vedoucí skupinky a zároveň babička jedné z nich, Jaroslava Hánová. „Lidé nám velmi vyšli vstříc, děvčata chválili a vedle peněz jim dávali i pamlsky,“ vzpomíná na Tříkrálovou sbírku.

Téma: čtení Bible

Doporučený příspěvek: 40 Kč

Hromnice jsou svátkem milovaných dětí Božích

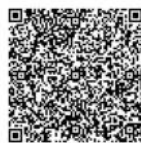
Svátek Uvedení Páně do chrámu se lidově nazývá Hromnice. Tento den se slaví i Světový den zasvěcených osob. Vnímám ho jako svátek a oslavu dobrého života, zcela záměrně jsem nepoužil termín "zasvěceného" života. Chci tímto krokem zdůraznit, že výzva žít duchovně se týká každého z nás. Mám totiž obavu, že ono slovo „zasvěcený“ bude pro mnohé oříškem, někdy i pro nás uvnitř církve. Bohužel vynakládáme (a možná i zbytečně) hodně energie hledáním odpovědi o fenoménu zasvěceného života. A to naše uvažování často končí konstatováním: „To není pro mě, já to nedokážu...“ a podobně.

Liturgie Božího slova připomíná událost, kdy Maria a Josef přinesli Ježíše 40 dní po jeho narození do chrámu v Jeruzalémě, aby poděkovali za nový život. A dítě symbolicky obětovali Bohu. V chrámě ho stařec a prorok Simeon nazval "světlem k osvícení pohanů". Z Božího slova k nám promlouvá oslava života a vděčnost za nový život. O radosti a naději ze setkání s Ježíšem mluví stařec Simeon.

Oslavme i my tento svátek v tomto duchu, vždyť i nás přinesli do chrámu ke křtu a všichni z nás měli radost. I nám Bůh říká: „Miluji tě, jsi pro mě důležitý.“ Milovaní, až budeme na Hromnice v kostele, myslíme na to, že je to svátek nás všech, kteří se učíme věřit v Boha. Máme za co děkovat - Bohu, rodičům a všem, kdo nás doprovázejí na cestě víry. Máloco je v dnešní době stabilní - s tím můžeme počítat. Ale to, co platí pořád, je Boží zaslíbení. On od začátku říká: „Ty jsi můj milovaný syn/dcera, v tobě mám zalíbení.“

P. Róbert Heřman Josef Dobranský, farář v Červené Řečici

Na srdci - měsíčník farností vikariátu Pelhřimov. **Příští uzávěrka: 16. února.** Za obsah odpovídá vikář P. Josef Sláčík. Redaktor: Jan Mazanec (775 269 206, mazanec@centrum.cz). Tisk: Rain, Jindřichův Hradec (náklad 620 ks). Registrace: MK ČR E 24463. Přispět lze buď přímo v dotyčném kostele do kasičky nebo v sakristii, dále také na účet farnosti Pelhřimov 620616359/0800 (forma QR platby - viz kód vpravo). Díky za podporu! Archiv čísel najdete na **cerekev.cz** a **farpel.cz**.

1. Čtvrtá neděle v mezidobí

2. svátek Uvedení Páně do chrámu

3. Sv. Blažeje, biskupa a mučedníka, sv. Ansgara, biskupa

5. Sv. Agáty, panny a mučednice

6. Sv. Pavla Mikiho a druhů, mučedníků

8. Pátá neděle v mezidobí

10. Sv. Scholastiky, panny

11. Panny Marie Lurdské

15. Šestá neděle v mezidobí

17. Sv. Alexia a druhů, řeholníků

18. Popeleční středa

21. Sv. Petra Damianiho, biskupa a učitele církve

22. První neděle postní

23. Sv. Polykarpa, biskupa a mučedníka

Aplikace Malý průvodce postní dobou je elektr. verze brožury s biblickými citáty na každý den postní doby, obohacená o biblická čtení a modlitbu na každý den. Pro ty, kdo touží po denním impulzu k zamyšlení.

Z osobností měsíce: bl. Alojs Andricki

Mýtus, jak církev podporovala Hitlerovu válku, se dá dobře odvrátit poukázáním na řadu křesťanů, kteří se nacismu postavili, a to i v samotném Německu. Jedním z jich je lužickosrbský kněz Alojs Andricki (*1914, Radwor). Vystudoval teologii a filosofii v Paderbornu.

Už během studií byl duší lužickosrbského studentstva a redaktorem časopisu Serbski student. V létě 1939 byl vysvěcen na kněze a působil v Drážďanech. Jenže už v lednu 1941 byl za kritiku NSDAP a nacismu zatčen a poté transportován do Dachau. Tam vážně onemocněl a 3. února 1943 byl zabit injekcí jedu. Po 2. světové válce se stal symbolem lužickosrbského odporu proti nacismu. Východoněmečtí komunisté ale neměli snahu ho připomínat. Situace se mění až v 80. letech. A roku 2011 je prohlášen za blahoslaveného. (hm)

Kalendárium - náš vikarát

Černovice a okolní farnosti

Popelec - Černovice 18. 2. v 16.00 - bohoslužba slova a označování popelem - a v neděli 22. 2. v 9.30 - mše svatá a označování popelem.

- Křeč 22. 2. v 11.00 bohoslužba slova a popelec

- Věžná 22.2. v 8.00 mše svatá a označování popelem

- Obrataň 21. 2. v 17.00 mše svatá a označování popelem.

křížové cesty - Černovice, v pátek po mši sv. v 16.00

- Křeč, ve čtvrtek po mši sv. v 16.00

- Obrataň, v sobotu po mši sv. v 17.00

- Věžná, v pátek v 18.00

Horní Cerekev a okolní farnosti

6. 2., 1. pátek - Počátky (17.00 adorace, zpověď, mše)

6. 2., 20.00 - Veselá, KD - Farní ples (**viz plakát**)

7. 2., 17.00 - Horní Cerekev, gymnastický sál ZŠ - večer chval se společenstvím Hagios (**viz plakát**)

7. 2., 17.30 - Žirovnice, adorace, zpověď, mše

26. 2., 12.00 - Veselá, adorace k Nejsvětější svátosti

Chvojnov a okolní farnosti

6. 2., 17.00 - Chvojnov, 1. pátek v měsíci - adorace k Nejsvětější Svátosti, 18.00 - mše svatá

20. 2., 18.00 - Chvojnov, mše svatá pro rodiny s dětmi

21. 2., 19.00 - Chvojnov, chvály (**viz plakát**)

Lukavec a okolní farnosti

7. 2., 8.00 - Lukavec, 1. sobota, mše svatá a adorace

18. 2., 17.00 - Lukavec, Popeleční středa, mše s udílením popelce

19. 2., 16.30 - Lukavec, Společně o Bohu - otevřené setkání na faře

Nový Rychnov a okolní farnosti

21. 2., 9.00 - Zbilidy, kulturní dům, postní obnova s biskupem Pavlem Posádem (**viz plakát**)

Pelhřimov, Křemešník

3.2.; 10.2.; 17.2., 18.45- Pelhřimov, růženec v učebně na faře
4.2.; 11.2.; 18.2.; 25.2., 19.00 – Pelhřimov, modlitba se zpěvy v sále
4. 2., 18. 2., cca 18.45 – Pelhřimov, biblická hodina na faře
5.2.; 12.2.; 19.2.; 26.2., 18.30 – Pelhřimov, adorace se zpěvy v kostel
sv. Bartoloměje
5.2.; 12.2.; 19.2.; 26.2., 23.00-24.00 – Pelhřimov, Svatá hodina -
příležitost k tiché adoraci; kostel - vstup přes sakristii
6. 2., 22.00 – Pelhřimov, fara, sál, modlitby mužů
7. 2., 7.30 – Pelhřimov, Živá růže – mše v kostele
8. 2., 16.00 – Pelhřimov, chvály Nový Eden (viz plakát)
12. 2.; 26. 2., 19.00 – Pelhřimov, farní sál, společenství žen
13.2. - 15.2.- Pelhřimov, 40hodinová adorace v sále na faře
14. 2., 18.00 – Pelhřimov, modlitba celého růžence
15. 2., 10.00 – Pelhřimov, Farní kavárna – fara
21. 2., 14.00 – Křemešník, Mariánské večeradlo a mše sv.

Film o Pánu Ježíši

Animovaný film o Pánu Ježíši s názvem **Král králů** se bude promítat v kině Vesmír v neděli 1. 2.2026 od 17:00.

Když otec před spaním začne synovi vyprávět největší příběh všech dob, obyčejná pohádka se promění v cestu, která chlapi změní život. V jeho představách kráčí po boku Ježíše, je svědkem zázraků, zkoušek i oběti – a krok za krokem poznává sílu naděje, lásky a vykoupení očima dítěte.

HORNOČEREKVICKÉ FARNOSTI VÁS SRDEČNĚ ZVOU NA

FARNÍ PLES

6. 2. 2026

**KULTURNÍ DŮM VE VESELÉ
ZAČÁTEK OD 20:00**

HUDBA: KAPELA MEMENTO ZE SUŠICE

**REZERVACE VSTUPENEK:
U LENKY MARKOVÉ (TEL. 728 436 818)**

VSTUPNÉ 200 Kč

Římskokatolická farnost Branišov – Větrný Jeníkov

srdečně zve na

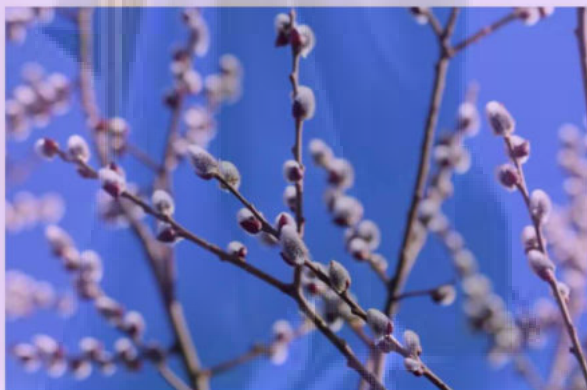
POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVU

s Mons. Pavlem Posádem,

pomocným biskupem českobudějovickým

Kulturní dům Zbilidy čp. 14

21.2.2025 od 9:00 hodin.

Program:

9:00 Mše svatá

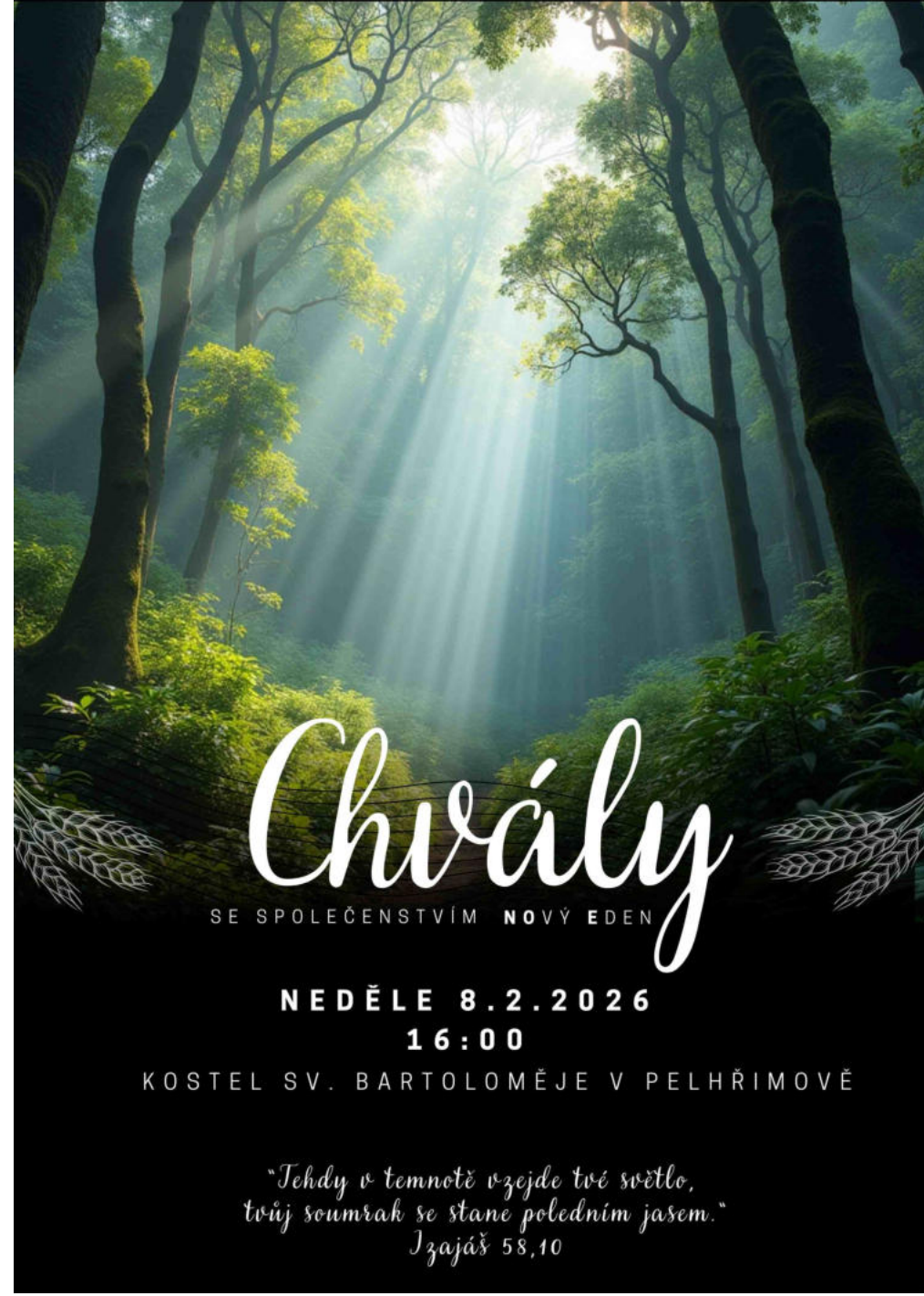
10:00 1.přednáška

11:15 2. přednáška

12:00 Anděl Páně (dotazy, diskuze)

Občerstvení vítáno, nápoje zajištěny.

Chvály

SE SPOLEČENSTVÍM NOVÝ EDEN

NEDĚLE 8.2.2026

16:00

KOSTEL SV. BARTOLOMĚJE V PELHŘIMOVĚ

*"Tehdy v temnotě vzejde tvé světlo,
tvůj soumrak se stane poledním jasnem."
Izajáš 58,10*

SPOLČO HAGIOS ZVE NA

VEČER chval

DŮVĚŘUJ MI!

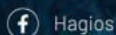
*"Důvěřuj Hospodinu celým svým srdcem a nespolehej
se na svou rozumnost."
(Příslaví 3,5)*

SOBOTA 7.2.2026
17:00

Gymnastický sál ZŠ Horní Cerekev

*Vstup z nové přístavby. Do sálu není povoleno vcházet v
obuvi, proto je vhodné vzít si náhradní prezůvky.*

Večer chval ve Chvojnově

21/2/26

19.00

farní kostel

Hospodin mi řekl: "Jsi mým služebníkem, Izraele, proslavím se tebou." Avšak nyní praví Hospodin, který si ze mě utvořil služebníka již v matčině lůně, abych zas k němu přivedl Jakuba, abych mu shromáždil Izraele. Tak jsem ve cti u Hospodina, protože Bůh můj je mou silou.

Iz 49, 3. 5-6

 [farnost_chvojnov](#)

Potáborová víkendovka očima a slovy jednoho z aktérů

Podzimo-zimní víkendovka Letního tábora Velký Ararat proběhla letos o prvním adventním víkendu, tedy 28. 11. - 30. 11. 2025 na faře v Nové Cerekvi v krásně zasněženém prostředí.

Po příjezdu jsme začali seznamovací hrou. Každý z nás se představil a dostal papírek, na který jsme napsali, čím bychom chtěli být, na jakou školu chodíme a kterou bychom jednou chtěli studovat. Vedoucí lístky posbírali, zamíchali a každý si jeden vylosoval. Úkolem bylo uhodnout, komu patří. Někdo uspěl hned, někdo tápal, ale byla u toho spousta zábavy.

Po hře jsme se společně přesunuli na večeři, kde nám kuchařky Barča a Zdenča připravily pomazánky s čerstvým pečivem. Poté jsme si pustili film, který jsme si sami vybrali – Zlodějku knih. Po filmu nás sledovala večerní hygiena a spánek.

Druhý den začal budíčkem, ranní rozvíčkou a chutnou snídaní. Potom jsme hráli hru, ve které jsme měli zdolat vrcholy osmitisícovek, například Mount Everest nebo K2. Vše jsme si zapisovali do

vlastních horolezeckých deníků. Následoval výborný oběd, na kterém si všichni pochutnali.

O polední siestě si někteří z nás šli zahrát fotbal na sněhu a po chvíli z hřiště vzniklo kluziště. Později jsme si společně zahráli Městečko Palermo. Během odpoledních aktivit bylo na výběr – divadlo, výroba adventního věnce nebo stavba budky pro ptáčky. Pak přišla večere a po ní vyhlášení vítěze za největší počet „zdolaných hor“.

Večer jsme se přesunuli „do kina“, kde jsme viděli video z letošního

Foto: Martin Běhal/ SVČ Sít

letního tábora Ararat. Kdo chtěl, mohl se vrátit na pokoj, ostatní se vydali na noční hru. Měli jsme tři úkoly: zjistit, co je napsané na štítku hasičárny, vyfotit se na hřbitově u Panny Marie a najít dům, jehož cifry dávají dohromady číslo 15, například 267 nebo 195. Museli jsme být opatrní, aby nás neviděly ostatní děti z tábora. Po splnění úkolů jsme se vrátili a šli spát.

Třetí den jsme měli prodloužený budíček. Ráno jsme se sbalili, nasnídali a uklidili pokoje i jídelnu. Nakonec jsme si ještě jednou zahráli Městečko Palermo a poté jsme šli na mši. Po ní si pro nás přijeli rodiče.

J. Beneš, účastník

Půlnoční mše a Boží hod vánoční v Novém Rychnově

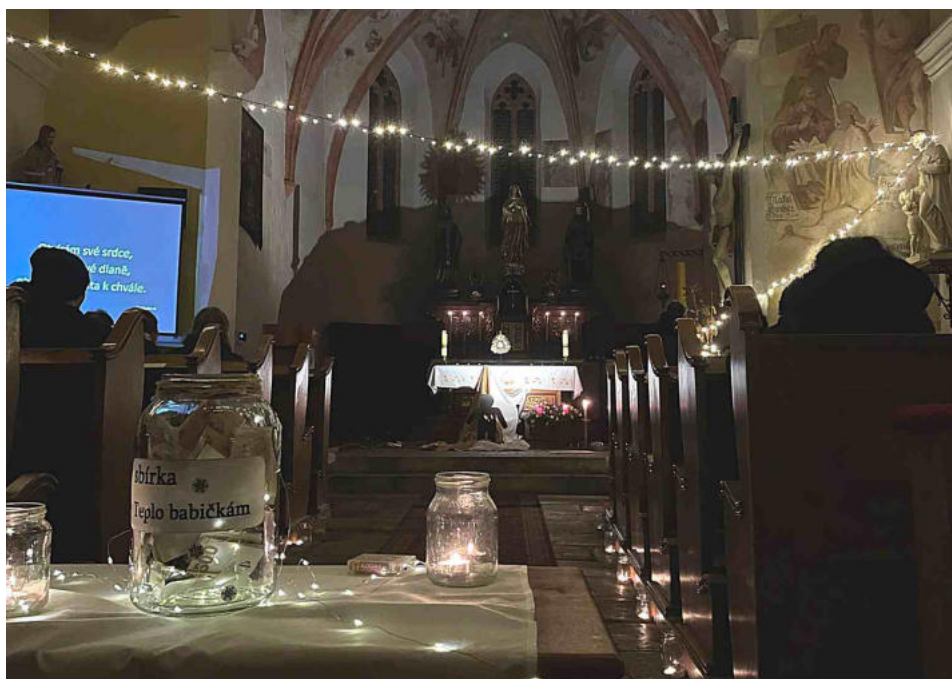

Během chval vybrali 30 tisíc pro ukrajinské babičky

V pátek 19. prosince se v kostele ve Chvojnově uskutečnil večer chval, který měl vánoční atmosféru. Večer odstartovala mše svatá při svíčkách sloužená P. Benediktem Rudolfem Machalíkem, společně s kaplanem pro mládež P. Františkem Žákem. Ta pomohla všem se ztišit a naladit se na Boží přítomnost po náročném dni.

Následovaly chvály na téma Být Božím světlem dnešní doby skrze čistotu srdce, které připomněly, jak důležitou roli v životě hraje modlitba, odpuštění a svátost smíření. Kostel byl zaplněn nejen věřícími všech generací, což bylo znatelným povzbuzením pro celou farnost. Už počtvrté byla během večera uspořádána sbírka na projekt **Teplo babičkám** od organizace Chuť pomáhat, vybralo se 30 660 Kč. Peníze pomohou babičkám na východní Ukrajině přečkat zimu díky nákupu briket na topení. Silně zaznívalo vědomí, že i drobná pomoc může mít velký dopad. Celý večer připravila a hudebně doprovodila místní mládež, která svou energií a radostí přispěla k požehnanému průběhu celého setkání.

text i foto: Tereza Kostková

Dětskou půlnoční mši svatou v Lukavci letos doprovodil sbor Mezulánky z nedalekého Mezilesí

Foto: Miluše Jílková

Malé ohlédnutí za Živou adventní nedělí v Mezné

Živá adventní neděle v Mezné proběhla 21. prosince. Letošní ročník byl výjimečný, a to díky rekordní návštěvnosti, za kterou moc děkujeme. Poděkování patří také všem, kteří se zapojili do příprav. Budeme se na všechny příchozí těšit na nějaké další akci.

Zdeněk Příbyl, Mezná

Pouť 20. prosince z Mnichu do skutečného Betléma

Foto: Marie
Maryšková

Lednový Víkend pro ženy v želivském klášteře

Foto: archiv Marie Minářů

V Božejově mají jednou za rok svůj vlastní orloj

Před lety přišel P. Gottschalk Karol Lovaš, administrátor v Božejově při pohledu na věž farního kostela sv. Jiří s myšlenkou, že by i zde mohli mít svůj orloj. A tak, jednou v roce na Vánoce - přesněji na Štědrý den v 16 hodin - mají božejovští vlastní božejovský orloj. „Je to díky aktivitě místních hasičů. Každý rok připravují tuto akci. Její součástí je zpívání koled a malé občerstvení pro všechny, kdo přijdou,“ vysvětluje Karol Lovaš. Tato aktivita přiláká na stovku přihlížejících nejen z Božejova. Po představení dvanácti apoštolů přichází Svatá rodina. A lidé před kostelem zpívají. „Je to jedna z příležitostí, jak se spolu setkat. Můj dík patří zejména hasičům a všem dalším pomocníkům. Jsem rád, že i díky nim je z nápadu tradice,“ vysvětluje kněz. **(kl)**

Foto: Karol
Gottschalk
Lovaš

Farníci odměnili malé herce obřím potleskem

Na Boží hod vánoční se ve chvojnovské farnosti uskutečnilo již 28. rokem tradiční dětské vánoční představení. Děti a mládežníci pod vedením Veroniky Nýdrlové v průběhu dvou měsíců nacvičily a sehrály příběh o narození Ježíše Krista. Malí herci se svých rolí zhostili s radostí a nadšením a vytvořili slavnostní vánoční atmosféru.

Představení provázely vánoční písně v podání chvojnovského Sbořečku a na závěr zaznělo slavnostní Narodil se Kristus Pán. Velmi povedené vystoupení bylo odměněno potleskem a připomnělo všem přítomným pravý smysl Vánoc.

Eliška Kostková

Foto: Terezie Medová

Dva koncerty zaplnily novocerekvický kostel

Vánoční svátky a příchod nového roku zpříjemnily v Nové Cerekvi dva koncerty, které se konaly pod záštitou místní farnosti a městyse v kostele sv. Tomáše Becketa. Nejdříve se na svátek sv. Štěpána 26. 12. uskutečnilo vystoupení žesťové skupiny Trumpet Tune Brass.

Následně 3. 1., v rámci tříkrálových oslav, potěšil posluchače ve stejném čase pěvecký sbor Lumen z Pacova. Obě akce dokázaly zcela zaplnit prostory kostela a bez ohledu na mrazivé počasí rozehrát srdce všech přítomných.

Program obou setkání nabídl pestrou mozaiku skladeb – od tradičních vánočních koled a duchovních písní až po slavnostní fanfáry, které se nádherně nesly chrámovou lodí. Mistrovské výkony hudebníků i sboristů vytvořily neopakovatelnou atmosféru sounáležitosti a klidu.

Poděkování patří nejen účinkujícím za jejich umělecký přínos, ale také všem organizátorům a dobrovolníkům, díky jejichž úsilí se tyto kulturní zážitky mohly uskutečnit.

Text i foto: Rostislav Sůva

Četba Písma je důležitá pro udržování vztahu s Bohem

Tématem tohoto čísla časopisu je, jak správně číst Bibli - tím není myšleno "technické čtení", ale způsob, jak ji rozumět a vnímat, co nám Bůh skrze ni chce sdělit. Obrátila jsem se proto s několika otázkami na pelhřimovského trvalého jáhna Josefa Hejdu, který v naší farnosti vede biblické hodiny.

Kdy jsi objevil Bibli jako knihu důležitou pro Tvůj život?

Myslím, že první seznámení či probuzení zájmu přišlo již v hodinách náboženství. Asi nebudu sám, kdo s láskou vzpomíná na vyučování s otcem Josefem Hanžlem a na jeho poutavá vyprávění biblických příběhů. Později, během studia na střední škole, jsem pak postupně objevoval, jak ohromné bohatství se skrývá v biblických textech. Tehdy se mi začalo více odkrývat Boží slovo a propojovat s událostmi každodenního života. Možná tomu napomohla i skutečnost, že jsem se v tomto období dostal k ministrantské službě a začal s pravidelným zpěvem žalmů při bohoslužbách.

Máš nějakou část nebo úryvek, který Tě zvlášť oslovuje, je pro tebe zásadní?

Těch, které mě zvláštním způsobem oslovují, je mnoho. Mám-li ale nějaké jmenovat, pak to asi bude svatba v Káně Galilejské z Janovy druhé kapitoly a potom třeba emauzští učedníci z 24. kapitoly Lukášova evangelia.

Jak dlouho již vedeš biblické hodiny (jak ses k této službě dostal)?

Kdy jsme začali, vlastně ani přesně nevím, ale bylo to ještě před "covidem". Otec Josef Sláčík mě oslovil coby tehdy "čerstvého" jáhna a našlo se i pár odvážných posluchaček (a občas i posluchačů), z nichž většina vytrvala dosud. Nyní se scházíme každých 14 dnů ve středu večer, obvykle v počtu kolem 10 osob. Jsme ale otevřenou skupinou, takže míváme i příležitostné členy.

Ilustrační snímek
Freestockphoto

Myslíš si, že je důležité číst Bibli ve společenství?

Rozhodně. Pravidelně se přesvědčujeme o tom, jak stejný úryvek Písma oslovuje každého trochu jinak. Přítomné společenství nabízí příležitost ke sdílení této vlastní zkušenosti, která je často obohacující a motivuje ostatní k novému čtení nebo přemýšlení. Z toho ale přirozeně vyplývá, že neméně důležitá je i soukromá četba jako významná opora pro budování a udržování vztahu s naším nebeským Otcem. A tak zkušenost mnoha křesťanských generací, že v tichu se probouzí naše srdce, zůstává stále platnou.

Jak má člověk Bibli začít číst, aby ho její rozlehlost neodradila?

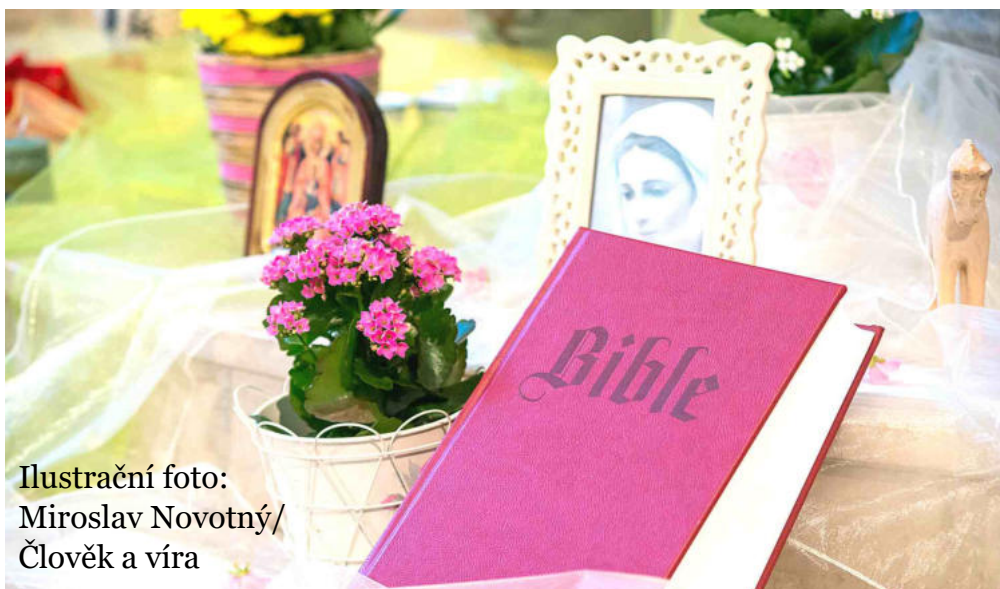
Myslím, že univerzální návod neexistuje. Způsob či systém čtení bude jistě do velké míry záviset na osobnosti čtenáře, na jeho dosavadní náboženské zkušenosti, jeho aktuální situaci apod. Také je třeba mít na paměti, že Bible je sbírkou knih, vlastně spíš takovou knihovnou, která vznikala postupně během mnoha staletí a my si dnes z ní můžeme vypůjčit to, co právě potřebujeme. Velkou výhodou současnosti je rovněž snadná dostupnost hned několika českých překladů, a podobně snadno si lze text přečíst i v řadě jiných jazyků, včetně těch původních. Pro úplný začátek bych asi navrhl evangelium sv. Lukáše - ať už pro

jedinečný popis událostí předcházejících Ježíšovu narození, tak třeba proto, že bylo původně určeno křesťanům, kteří neměli židovský původ. Ideální je jistě každodenní četba s prostorem pro zamyšlení, ale i když to nevyjde, je třeba to nevzdávat a upřímně se otevřít Božímu slovu. A nechat se unést úžasnou komplexností zvěsti o láskyplném vztahu dobrého Otce ke svým - občas tak "zatoulaným" - dětem.

Na závěr něco na odlehčení. Jsi velký milovník a znalec Járy Cimrmana. Jaký měl tento "velikán" vztah k Bibli (křesťanství)?

Asi bych neřekl "milovník a znalec", to je příliš nadnesené (zvláště s ohledem na velikost génia), ale ano, tento humor je mi blízký. Nevzpomínám si ale na žádné místo, kde by se v Cimrmanově díle objevil nějaký biblický odkaz. Nicméně známe proslulý zápis z jeho deníku, datovaný 15. září 1892: "Jsem bezvýhradný ateista. Až se bojím, že mě Pán Bůh potrestá." Ten svědčí, myslím, o jisté neukotvenosti a (cimrmanologové prominou) snad přímo nejistotě v teologických otázkách. Naproti tomu výsledek jeho teorie poznání "Víme vše: nevíme nic", ukazuje na nezbytnou míru pokory pro další studium skutečností, které nás přesahují. A protože bádání a odkrývání cimrmanovského odkazu nekončí (alespoň doufám), nelze vyloučit, že časem se rozptýlí i tyto nejistoty.

Eva Čekalová

Ilustrační foto:
Miroslav Novotný/
Člověk a víra

Citáty osobností o Knize knih

„Bible není kronikou minulosti. Je zrcadlem lidské duše. V jejích příbězích se setkává strach s důvěrou, vina s touhou po odpuštění, smrt s nadějí. Kdo čte Bibli doslova, zůstane na povrchu. Kdo ji čte s otevřeným srdcem, může v ní objevit cestu k uzdravení.“

Eugen Drewermann

„Číst Písmo znamená otevřít prostor, kde Bůh může mluvit k našemu srdci. Nejde o to porozumět každému slovu, ale dovolit, aby nás slovo proměnilo. Bible nás zve, abychom se přestali skrývat a dovolili Bohu, aby nás oslovil tam, kde skutečně jsme.“

Henry J. M. Nouwen

„Dábel i Bibli cituje, když mu to přijde vhod.“

William Shakespeare

„Musíme chápat a vztahovat sami na sebe vše, co čteme v Písmu svatém.“

sv. Řehoř Veliký

„Bible je dopis, který poslal Bůh nám; modlitba je dopis, který my zašleme jemu.“

Matthew Henry

„Bible není pro ty, kdo si myslí, že už Boha znají. Je pro ty, kdo ho hledají. Neodpovídá na všechny otázky, ale učí nás klást otázky správně. Je to kniha cesty, nikoli cíle. Kdo ji čte, nevlastní pravdu, ale je jí oslovován... Bibli je možné číst buď zcela doslova, nebo vážně.“

Tomáš Halík

„Bible není učebnicí správného chování ani souborem hotových odpovědí. Je to kniha života. Vypráví o radosti i strachu, o vině i odpuštění, o naději, která se rodí uprostřed nejistoty. Když čteme Bibli, nečteme cizí příběhy – ale svůj vlastní v Božím světle.“

Anselm Grün

„Bible je dopisem Boha každému z nás. Není psána jen pro učence, ale pro obyčejné lidi. Je to slovo, které nás povzbuzuje, když padáme, a zneklidňuje, když jsme příliš spokojení.“

papež František

„Smyslem Bible není odpovídat na všechny moderní otázky, ale otevírat člověka Bohu. Kdo od ní očekává technické či vědecké informace, mine její pravý záměr.“

Ctírad Václav Pospíšil

Praktický návod či doporučení, jak efektivně číst Bibli

Bůh k nám mluví různě. Jednou z velice silných forem, jak naslouchat Božímu hlasu, je čtení Písma svatého. Jak můžeme sami rozjímat o jeho textu, aniž bychom měli po ruce výklad „odborníka“? Není to nic složitého. Existuje mnoho forem a možností, jak se kreativněji ponořit do textu. Nabízíme vám zde jeden z možných přístupů k podrobnějšímu osobnímu zpracování textu...

Budeme potřebovat asi 30 minut pro aktivní práci s Biblií. Nejprve je třeba najít nějaké klidné místo a připravit si text ideálně vytištěný na zvláštním papíře nebo přímo počítači. Texty, které se běžně čtou daný týden či den, lze najít v řadě aplikací či webových stránek.

Když jsme připraveni, prosíme nejprve Ducha svatého, aby nás modlitbou vedl. Pak vezmeme text a přečteme si ho. Pomůže číst nahlas, pokud je to možné. Jde o to, abychom se nejen seznámili zhruba s obsahem, ale měli prostor všimnout si i detailů textu.

Poté si vezmeme papír s vytištěným textem a tužku, pomohou i barevné tužky.

- 1) V textu budeme označovat **slova, která nás zaujala** nebo se nám líbí či se dotkla našeho srdce, např. zabarvením.
- 2) Označme slova či části vět, kterým nerozumíme, např. **podtržením vlnovkou** (nebo tučně když text zpracováváme na počítači).
- 3) Vyznačme také to, co se domníváme, že **tvoří podstatu významu** v textu, např. zakroužkováním (či barevným textem při práci na PC).
- 4) Pro některé texty bude významné najít slova či sousloví, **která se opakují**. Taková místa můžeme např. podtrhnout dvojíte.
- 5) Je důležité, abychom pod jednotlivé verše Písma svatého (např. pomocí odsazení od kraje nebo na zvláštní papír k jednotlivým veršům) napsali **své poznámky, komentáře a modlitby**.

Pro ještě lepší porozumění je šikovné najít i jiný překlad Písma svatého. Texty k současné katolické bohoslužbě přeložil Václav Bogner a většinou se označují jako Katolický liturgický překlad. Jako alternativu k nim lze využít např. Český ekumenický překlad, Studijní překlad Bible nebo volnější Bibli 21.

Jako příklad konkrétního rozjímání lze nahlédnout na práci s textem 2. čtení z 4. neděle postní A (Ef 5,8-14) - viz další tři strany:

Ukázka osobního rozjímání na 2. čtení ze 4. neděle postní A – Ef 5,8-14

Souvislý text čtení

(Bratři!) Byli jste kdysi tmou, ale teď jste světlem v Pánu. Žijte jako děti světla. Ovoce toho světla totiž (záleží) ve všestranné dobrotě, spravedlnosti a (v životě podle) pravdy. Zkoumejte, co se líbí Pánu, a nemějte žádnou účast v těch neplodných skutcích tmy; spíše je (veřejně) odsuzujte. Vždyť (člověku) je hanba už jen o tom mluvit, co ti lidé potají páchají. Všechno, co se odsoudí, ukáže se v pravém světě. Všechno totiž, na co se vrhne světlo, je potom zřejmé. Proto se říká (v Písmu): „Probud se, spáči, vstaň z mrtvých, a Kristus tě osvíti.“

Rozjímání nad jednotlivými verši

Ef 5,8 **Byli jste kdysi ovšem tmou**, ale teď **jste světlem v Pánu**. **Žijte jako děti světla**.

Co znamená, že jsme „byli tmou“? Protože není patrná souvislost, přečtu si související text celé kapitoly. A logická souvislost vzápětí ukázala, o čem autor mluví.

Je zajímavé, jak slovo „světlo“ a „tma“ využívá autor velmi hojně. Jakoby na těchto dvou slovech celý text vystavěl.

„Jsme světlem v Pánu...“ Co znamená výraz „v Pánu“? Světlem nemůže být nikdo, kdo se o to pokouší jen svými silami. K tomu je třeba Boží pomoci. Bez něj mi asi brzy dojde síla.

Výzva žít jako děti světla zní poněkud „školometský“. Jak takovou výzvu vzít reálně do mého života? Být světlem a nikoli tmou... především sobě, ale i své rodině, kolegům v práci?

Pane, jestli jsi světlo, absolutní světlo. Prosím Tě, pronikni mne tímto svým světlem, září, která uzdravuje od tmy. Ano, souhlasím a prosím, aby můj život nebyl strakatý jak dalmatin, plný tmavých skvrn, které jsou tmou.

9 **Ovoce toho světla** totiž záleží ve všestranné dobrotě, spravedlnosti a **v životě podle pravdy**.

Když pomínu pojetí dobra jako hloupé „vzorňátsví“, je zde možná návod, jak s výzvou správně naložit: доброта, spravedlnost, pravda. Není to jen laciné usmívání se na druhé. Pravda a spravedlnost jsou často vyostřené a náročné. Je to tvrdé i pro mne, protože ne vždy to snadno zachovávám. Ale toto jednání přináší ovoce světla! Chci takové ovoce vidět ve svém životě?

Jak jednat, když jsou události příliš těžké, když spravedlivé jednání je nevýhodné, anebo se ztrapním před kolegy či přáteli?

10 **Zkoumejte, co se líbí Pánu,**

A co se líbí Bohu? Jak to poznám?

Jak to zkoumat? Svědomím? City? Skrze odezvu druhých?

Bože, pomoz mi správně zkoumat a poznávat, co se ti líbí.

Rád bych poznal právě nyní, co se ti líbí na mém životě a nechal se tím inspirovat. Pomoz mi, prosím.

11a **nemějte žádnou účast** v těch neplodných skutcích **tmy**; spíše je veřejně odsuzujte.

Účast je široký pojem. Jak nemít účast na mnoha věcech, které ani neovlivním (ekologie, bezohlednost mezi národy,...)? Ale na začátku kapitoly autor mluví jasně o tom, co má na mysli. Tedy žít čistý život.

Chci se dnes rozhodnout nemít účast na tmě. Ano, zříkám se účasti na jednání tmy, nechci ho.

Trochu si neumím představit, jak to dnes dělat. A také mne rozčilují lidé, kteří veřejně kritizují druhé a sami dělají potajmu totéž. To moc pozitivní obraz není a takový být nechci.

Ale možná nemám moc odvahy nazývat pravdivě věci, které kolem sebe vidím a raději se vyhnu jejich označení. Tedy „veřejné odsouzení“ může znamenat odvalu k pravdivosti, označit věci tak, jak jsou.

Bože, prosím o tuto odvahu, abych nebyl necitlivý a surový, ale uměl říkat pravdu a stát si za ní.

12Vždyť člověku je hanba už jen o tom mluvit, co ti lidé potají páchají.

S tím nelze než souhlasit, ale co když jsem sám takový či jedním tak, že je to hanba? Nemám sám v sobě takovou rovinu „tajné“ třinácté komnaty?

Nechci jen vidět druhé, chci něco dělat se sebou.

Prosím, Bože, ať více vidím své chyby, než chyby druhých.

13Všechno, co se odsoudí, **ukáže se v pravém světle**. Všechno totiž, na co se vrhne **světlo, je potom zřejmé**.

Co to znamená? Máme veřejně odsuzovat naše přátele, kolegy, rodinu? To moc pedagogické není a přátelství to zrovna nepomůže. Jak to Bůh myslel?

Docela to koresponduje s českým výrazem „posvítit si“ na něco. Možná to souvisí se slovem „zkoumejte“ z verše 10. Nenechat nepříjemné skutečnosti jen proplout kolem sebe, ale dát si tu práci je pravdivě a poctivě označit, „posvítit si na ně“.

A nyní se mi zdá, že se tu vrací význam verše 8, kde se mluvilo o dětech světla. Světlem je především Bůh. Posvítit si na něco tedy musí v tomto významu znamenat, že na tyto skutečnosti necháme dopadnout Boží pohled. Jak to vidí Bůh – spravedlivý a milosrdný, laskavý a věrný Stvořitel?

Nemohu napřed odsoudit a pak nechat dopadnout Boží světlo. Podívejme se na jiné překlady, zda porozumění věty nepomohou. Bible 21 překládá toto místo: „Všechno, co je vystaveno světlu, však vychází najevo.“ Zdá se, že by to mohlo opravdu být opačně: nechat dopadnout Boží světlo a pak rozhodnout, zda to je špatné či dobré.

14Proto se říká v Písmu: »**Probud' se, spáči**, vstaň z mrtvých, **a Kristus tě osvítí**.«

Kdo je spáčem? Jak máme vstát z mrtvých?

Zkusím si najít v Bibli odkaz (po straně či dole v tištěné Bibli) k tomuto verši. Odkazy směřují na proroka Izaiáše 26,19; 51,17 a 52,1. Ve všech těchto textech se objeví výzva: „Vstaň! Probud' se!“

Iz 26,19 říká doslova: „Tvoji mrtví obživnou, má mrtvá těla vstanou! Probud'te se, plesejte, kdo přebýváte v prachu! Vždyť tvá rosa je rosou světél, porazíš i zemi stínů.“ Tento verš je opět zajímavým odkazem na slovo „tma“ a „světlo“. A stíny tu asi označují smrt.

Možná lze text číst tak, že když člověk začne být vnímavý na „světlo“, objeví Krista na každém kroku. Zazáří v kontrastu ke „tmě“, na kterou mnohde narážíme a jsme na ni tak trochu již nevnímaví.

Pokud by to platilo, pak naše citlivost na dobro nás zároveň činí otevřenějšími na Boha.

A možná, až jednou vstaneme z mrtvých při vzkříšení, uvidíme věci v plném světle. Budou plné Božího pohledu a tehdy bude jasné, co je tma a co světlo.

Shrnutí rozjímání.

Asi nejpodstatnější byl verš 10 a 11. Zve k rozhodnutí a to chci udělat. V Božím, v Kristově světle pohlížet na svět, události a také své jednání.

Z www.vira.cz

Bible neříká, jak nebe funguje, ale to, jak se do něj dostat

**Zřejmě nejznámější český astrofyzik a popularizátor vědy Jiří Grygar se nikdy netajil svou vírou. Proto také v řadě rozhovorů čelil stále dokola otázkám, jak jde dohromady věda a víra, jak lze spojit Velký třesk a Darwinovu teorii se stvořením světa atd. Jde často o argumenty lidí, kteří s křesťany diskutují. Vy-
bíráme z jeho online rozhovoru na www.vira.cz.**

- Podle mě se fundamentalisté zásadně mýlí, když berou Bibli jako učebnici přírodních věd. Jak výstižně řekl italský filosof a historik Baronius (současník Galileja): "Bible nám neříká nic o tom, jak nebesa fungují, ale podává nám návod, jak se do nebe dostat".

- Například v tuto chvíli je Darwinova teorie velmi uspokojujícím výkladem evoluce živých organismů včetně člověka, a to podle mě nijak nepodkopává víru. Tato solidní vědecká teorie podává výklad dějů, které se odehrály v biosféře od doby vzniku života před minimálně 3,8 miliardy let. Mezi skutečnou vírou a skutečnou vědou nemůže být žádný rozpor, neboť obojí pochází od téhož Boha. Rozpory jsou pouze pověrou a pavědou.

- Neumím obhájit tezi o tom, že je svět je poznatelný – zatím to vypadá na pravý opak: každý „vyřešený“ vědecký problém totiž nastoluje několik dalších ještě těžších.

Pálil jsem bible, když jsem se dostal k evangeliu...

Poslal jsem Vladimíra, aby přinesl vodku. Mezitím jsem pokračoval v práci, pálil jsem spisy, bible a papíry plnými hrstmi a pozoroval jsem, jak je pohlcují plameny. To haraburdí se fakt nedalo použít na nic jiného... Co jenom viděli mladí lidé na těchto nesmyslech?

Najednou jsem si vzpomněl na Natašu. A zmocnila se mě obrovská zvědavost. Sebral jsem z hromady jakousi malou knížečku a dal se do čtení. Byla to rukou psaná část Lukášova evangelia, většinou 11. kapitola. Několik veršů chybělo. Domnívám se, že je psali z paměti a vynechávali mezery na pozdější doplnění textu.

Často v minulosti jsem v těchto knihách listoval, když jsme se po raziích vraceli na policii. Jednak ze zvědavosti a jednak proto, že jsem jim nerozuměl. Pokoušel jsem se je dokonce číst, ale nemohl jsem najít nic, co by mělo smysl. Tentokrát mi však zrak utkvěl na jakési modlitbě. Právě jsem se na ni chtěl lépe soustředit, když jsem zaslechl na chodbě kroky. Rychle jsem vytrhl několik stránek a strčil je do kapsy. „Jsem tady,“ řekl Vladimír a ukázal láhev vodky. Přihnuli jsme si a pokračovali v ničení křesťanské literatury.

Večer v posteli jsem se pustil do čtení. Ježíš s někým rozmlouval a učil ho modlit se. Má zvědavost rostla, a tak jsem četl dál. Ke svému údivu jsem zjišťoval, že v tom nebylo nic protistátního. Popisovalo se tu, jak se člověk může stát lepším a jak je třeba odpustit těm, kteří někomu ublíží. Tato slova mě chytila za srdce. Četl jsem, četl, zahloubaný do přátelských slov. Ježíšova slova byla přesným opakem toho, co jsem očekával. Neschopnost porozumět, která mi zatemnila nejen oči, ale také rozum, mě náhle opustila a čtená slova se mi vpalovala do duše. Jako kdyby někdo stál v místnosti a vysvětloval mi jejich smysl. Četl jsem je znova a znova a přemýšlel o nich. Tak v tohle věřila Nataša...

Ta slova mě dojímala. Cítil jsem zmatek a stísněnost, jako když člověk bloudí neznámou budovou. Po opakovaném čtení jsem text odložil, ale slova, která jsem četl, mi neustále ležela v hlavě. To ona udělala Natašu lepší, pobízela ji pomáhat bližnímu. Přímo mě pronásledovala. Tento pocit jsem dosud nikdy nepoznal a nezažil. Ježíšova slova mě provázela i v následujících dnech a týdnech.

Nemohl jsem se jich zbavit, i když jsem se o to všemožně snažil. Ta-
křka jsem si přál, abych
je býval nikdy nečetl.
Zasáhly do mého života
a do jeho ustáleného
pořádku a začaly mi
brát půdu pod nohama.
Najednou se mě zmoc-
nily neznámé pocity,
které jsem nechápal.
Navzdory tomu všemu
– jako by přitahován –
jsem se neustále vracel k

evangelii. Chápal jsem
ho částečně, jako

Čínské Rudé gardy za vlády Mao Ce-tunga
pálí buddhistickou literaturu.

kdybych se pokoušel

vidět skrz mlhu. Věděl jsem jasně, že za ní je světlo, nemohl jsem
však najít cestu, žádný opěrný bod.

Věděl jsem, že můj současný život se neshodoval s mými před-
stavami. Určitě nebylo mým ideálem bít staré ženy. Svému prvnímu
náboženství, komunismu, jsem se oddal cele a bez výhrad. V Bary-
ševu, dětském domově, kde jsem vyrostl, to také bylo to jediné, v co
jsem mohl věřit. Mou dětskou víru však zničila tvrdá realita a ná-
hradu jsem nenašel. V takovémhle duševním rozpoložení mě zas-
tihla dovolená. Koncem července jsem odletěl do Novosibirska.
Cestou jsem se definitivně rozhodl, že zanechám dosavadního
způsobu života.

Z knihy Sergeje K. Dakova: Odpusť, Natašo!

*Sergej Nikolajevič Kurdakov - Dakov (1951– 1973) otevřeně a bez příkras
vypráví vlastní životní příběh. V bezcitném prostředí dětských domovů byl
formován v uvědomělého občana Sovětského svazu. Vlivem této výchovy
neváhal krutě pronásledovat křesťany. Avšak paradoxně kontakt s nimi ho
nakonec přivedl k obrácení.*

Bible - tisíce let starý poklad

Bible je dlouhá série o 73 knihách, kterou po stovky let tvořilo mnoho autorů nezávisle na sobě. Nejstarší texty pocházejí až z 12. století před Kristem. Často můžeme mít pocit, že Bibli dobře nerozumíme. Snad nám i tyto čtyři otázky pomohou v porozumění tomuto úžasnému daru.

Je Písmo svaté pravdivé?

Druhý vatikánský koncil prohlašuje: „Protože tedy všechno, co tvrdí autoři inspirovaní Božím vnuknutím, se musí považovat za tvrzení Ducha svatého, je třeba uznat, že Písmo svaté učí spolehlivě, věrně a bez omylu pravdu, kterou chtěl mít Bůh zaznamenanou pro naši spásu. K jeho sepsání si vybral lidi a použil je s jejich schopnostmi a silami a působil v nich, aby zapsali všechno to a pouze to, co on chtěl.“ Bible nám tedy nezprostředkovává historicky nebo přírodovědecky přesné poznatky, jelikož i její autoři byli zatíženi omyly své doby. Přesto obsahuje s jistotou vše, co člověk potřebuje vědět o Bohu a cestě ke spáse.

Co jsou apokryfy?

Apokryfy jsou náboženské spisy, které se svou povahou blíží kanonickým textům, avšak nejsou zařazeny do Bible. Nebyly přijaty pro pozdější dobu vzniku nebo pro nesoulad s náboženskou tradicí. Oficiální rozsah biblického kánonu stanovil Tridentský koncil.

Proč Starý zákon zakazuje zobrazování Boha a proč křesťané tento zákaz nedodržují?

Aby byla chráněna Boží tajemství a aby se Izrael distancoval od pohan-ských obrazů, přikazovalo první přikázání: „Neuděláš si modlu, ani žádnou podobu toho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí.“ (Ex 20,4). Protože však Bůh sám přijal v Ježíši Kristu lidskou podobu, byl zákaz zobrazování v křesťanství zrušen. Druhý nicejský koncil (r. 787) ospravedlňuje křesťanské uctívání obrazů, při kterém se neklaníme pouhé věci, ale tomu, koho obraz představuje.

Seriál Vyvolení nám velmi názorně ukazuje, jak mohli probíhat zapisování evangelií apoštoly Matoušem (vpravo) a Janem (dole).

Proč Bible říká, že Ježíš vstal z mrtvých po třech dnech?

Nový den začíná podle Židů se západem slunce. Ježíš zemřel na Velký pátek ve tři hodiny odpoledne. Poté byl pohřben. Bílá sobota je druhým dnem a neděle po ní je opravdu třetím dnem od jeho smrti. (mn)

Fakta o Bibli

Bible je vlastně knihovnou se 66 knihami, napsanými asi 44 autory v průběhu 1500 let. Mezi lety 1300 až 400 před Kristem bylo sepsáno 39 knih Starého zákona a dalších 27 knih Nového zákona vzniklo mezi lety 50 až 100 po Kristu.

Okolo roku 1228 Stephen Langton rozdělil Bibli na kapitoly. Na verše pak byl Starý zákon rozdělen R. Nathanem v roce 1448 a Nový zákon R. Stephanusem v roce 1551. Roku 1560 se v Ženevě poprvé na veřejnosti objevila Bible, která byla rozdělená do kapitol a veršů, tak jak ji známe dnes.

Fotogalerie z Tříkrálové sbírky napříč vikariátem

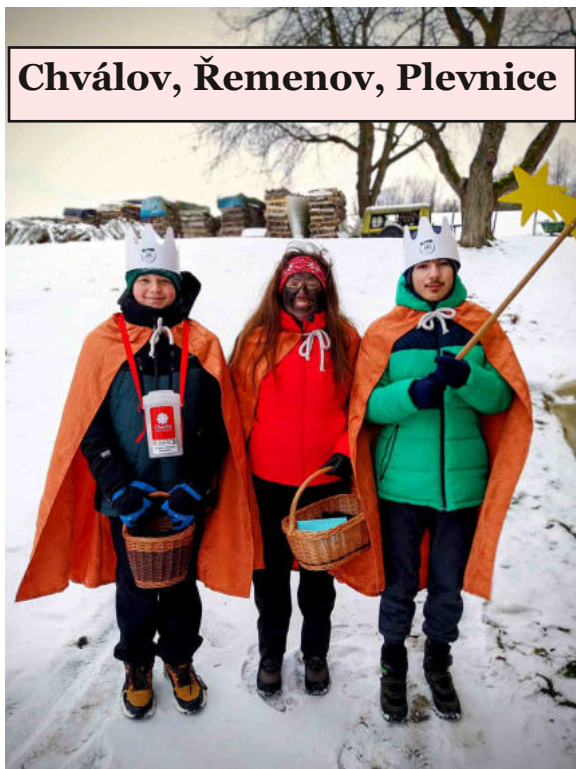

Nová Cerekev

Nový Rychnov

Chválov, Řemenov, Plevnice

Křemešník - cíl Tříkrálového pochodu z Pelhřimova

Čížkov

Zajíčkov

Starý Pelhřimov

Služátky

Sázava

Žirovnice

Skrýšov

Rynárec

Lukavec

Pelhřimov

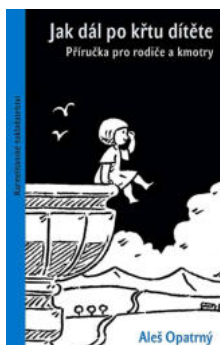
Pacov

Pacovsko

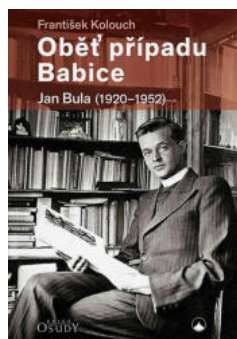

Pelhřimov

Jak můžou rodiče a kmotři pomoci dětem a dospívajícím s tím, aby důvěřovali Bohu a navázali vztah s Ježíšem? Náš vynikající pastorální teolog Aleš Opatrný vysvětluje, že křest – potažmo celé křesťanství - není kouzelný proutek, který by nás chránil před omylem. Je to spíš opora, jež stojí na Boží lásce a věrnosti. Autor prakticky říká, co je dobré dělat, aby dar křtu nebyl zbytečně zmařen.

Když Hitler ostřeloval Anglii, požádala BBC profesora C. S. Lewise, zda by pro rozhlas nepřipravil sérii přednášek, které by dodaly lidem naději. Autor Letopisů Narnie úkol vzal vážně a vytvořil texty, považované za jeho nejpopulárnější a nejsrozumitelnější jeho dílo vůbec. Píše o vzdání se sebe sama, svých plánů, o hledání věčnosti a poznání skutečné radosti a spokojenosti v Bohu. Kniha dodnes aktuální.

V červenci 1951 se ve škole v Babicích na Třebíčsku ozvaly výstřely. Zemřeli tři funkcionáři Místního národního výboru, ale nový režim událost využil jako záminku mj. pro likvidaci církve i sedláků. Jedním z popravených byl i mladý kněz P. Jan Bula. Právě jeho celoživotní příběh sepsal moderní církevní historik František Kolouch, mj. autor monografie o biskupu Hlouchovi.

Autor knihy „Pozor, srdce muže“ tentokrát radí, jak si svou vnitřní radost uhájit v době přesycení informacemi a nepodstatnými podněty, v době, kdy se cítíme stále vyčerpaní. Říká, že skutečně budeme znovu žít svůj život tehdy, pokud dokážeme obnovit svou unavenou duši a víc vnímat Boha. Pak najdeme odolnost i živou vodu, která vyvěrá z hloubi nás samých.

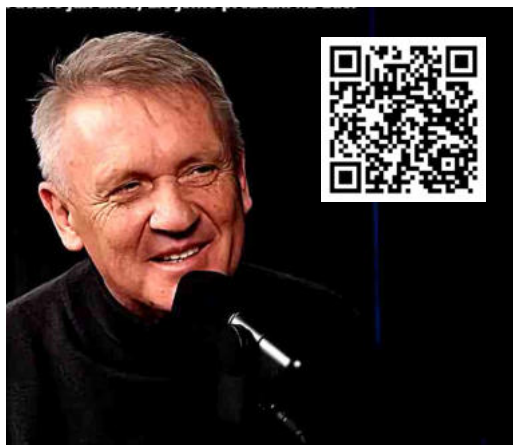

Dominika Kopšová žila „naplno“ až tak, že zkusila kokain i pervitin a dostala se do těžké deprese, kdy už neměla chuť žít. Když už byla opravdu na křižovatce, tak jí nějaký hlas říkal, jestli už se nechce vydat za Bohem. „A cítila jsem obrovskou bázeň, že pokud se v tu chvíli nerozhodnu pro Boha, že už třeba nikdy nabídka nepřijde.“

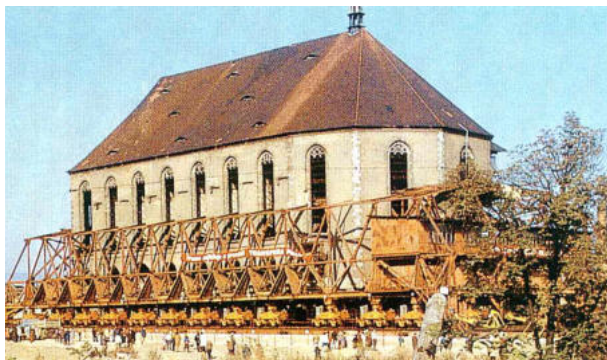
Kateřina Lachmanová zde otevřeně hovoří o rizicích zneužití duchovního doprovázení a také o tom, že věřící s psychickými potížemi často odmítají odborníky, protože věří, že je spíš uzdraví modlitba nebo pouť do Medžugorje. „Vztah s Bohem je velmi křehký, jeho blízkost není detekovatelná jen našimi emocemi,“ varuje s tím, že někdy je možné cítit i situaci „bo-bo“ = bojkot Boha.

P. Zbigniew Czendlik je kritizován za údajnou povrchnost, za to, že se věnuje showbyznysu. Co když jen bourá naši představu kněze a má větší evangelizační „dosah“ než jiní? Hovor s Čestmírem Strakatým o duševní obezitě, o trápení nad tím, co nemáme, o hlazení telefonů místo lidí, o čekání na jistoty, ale i o klipu Stanislava Bernarda nebo úsměvu, který je slyšet v rádiu.

Tip na pouť: Most – litoměřická diecéze

Je málo kostelů na světě, které změnilo místo. Před 50 lety se takto o 841 metrů posunul kostel Nanebevzetí Panny Marie v Mostě. Musel ustoupit těžbě uhlí a zvažovala se i demolice. Kuriózní je, že její zastánce pomohl odradit povoláný ruský stavební inženýr Emmanuil Gendel, který měl zkušenosti s přesuny budov v Moskvě. Před "jízdou" byl objekt osvětlen, mobiliář odnesen a zbourána věž - její dřevěné jádro by cestu nepřežilo. Část zdiva staré věže byla pak začleněna do nové, už železobetonové věže. Kostel "jel" rychlostí 2-3 cm/min., dnem i nocí se sledovala vodováha, náklony a vibrace. V té době šlo o technický zázrak, dráha navíc byla oblouková (proto má dnes kostel oltář k jihu). S návratem oltáře se nepočítalo, objekt se měl stát muzeem či galerií. Přišel ale rok 1989 a po opravách a návratu oltáře byl kostel r. 1993 znovuvysvěcen. Je zapsán v Guinessově knize rekordů jako přeprava nejtěžšího předmětu po kolejích (12 000 tun). Trojlodní baziliku z 13. století, obnovenou v duchu pozdní gotiky 16. století, navštíví za rok asi 15 tisíc lidí, na něž též čeká film o stěhování. Mše se tu slouží o Vánocích a o pouti. (hm)

Soutěž: poznejte fotku z našeho vikariátu

Minulou fotku (vlevo), kapli v Černově od Veroniky Tománkové Dryjové uhodly Jana Machová, Jitka Lhotská a Lenka Vlková.

Tipy na snímek vpravo posílejte do 15. 2. na mazanec@centrum.cz

či na WhatsApp (775 269 206). Výherce obdrží jako dárek knihu od Matice křemešnické, které tímto patří poděkování.

